

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 11-06-5042 חזני נ' האפרתי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 7

בפני כב' השופטת יעל בלכר

עופר האפרתי
ע"י ב"כ עו"ד שי ארז

המבקש
הנתבע

נגד

אילן חזני
ע"י ב"כ עו"ד יעקב (גיקי) בובליל

המשיב
התובע

פסק דין

בקשה לסילוק התביעה על הסף מחמת ההגנה שלפי סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (חוק איסור לשון הרע).

רקע עובדתי וטענות הצדדים בבקשה לסילוק על הסף

1. התובע, כפי שהעיד על עצמו בכתב התביעה, הינו עו"ד וכלכלן, בעלים ומנהל מספר כתובות אינטרנט. הנתבע הוא הבעלים והמנהל של חברת "אי מייליון", העוסקת בהפצת פרסומות באמצעות שרתי דיור.
2. מלכתחילה הוגשה התביעה בגין שני עניינים ואולם, בהמשך להודעת התובעת והחלטתי מיום 14/10/13, נותר לדיון חלק התביעה שמתייחס רק למה שמכונה בכתב התביעה "המסכת העובדתית השנייה". התביעה בעניין המסכת העובדתית הראשונה, נמחקה.
3. לפי האמור בכתב התביעה ובתצהיר התובע, התובע קיבל מסרים פרסומיים מחברת אחוזת זכרונות מאפריקה בע"מ (זכרונות מאפריקה), שהפצתם נעשתה על ידי עסקו של הנתבע. התובע פנה לזכרונות מאפריקה בדרישה לתשלום פיצוי בגין הפצת דואר פרסומי לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982. גב' לירון גרייצר-שי, שטיפלה בדרישה מטעם זכרונות מאפריקה, העבירה העתק ממנה להתייחסות הנתבע, שהיה אמון על הפצת הדואר. במסגרת תגובתו של הנתבע אל הגב' גרייצר-שי, הוא כינה את הנתבע "תובע סדרתי שמנסה לעשות כסף" וטען עוד, כי הוא "חשוד בזיוף מיילים" (ס' 14 לכתב תביעה). לימים, הגיש

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 5042-06-11 חזני נ' האפרתי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

התובע לבית המשפט לתביעות קטנות בתל-אביב תביעה כנגד זכרונות מאפריקה, לפיצוי בגין משלוח הדואר הפרסומי. זכרונות מאפריקה צרפה לכתב הגנתה העתק מתכתבות דוא"ל זו, שבה כלולות התבטאויותיו של הנתבע, בגינם הוגשה התביעה שבכותרת. בנוסף, הגישה זכרונות מאפריקה במסגרת ההליכים בבית המשפט לתביעות קטנות, הודעה לצד ג' כנגד מר האפרתי (הנתבע בתיק זה), כמי שאחראי למשלוח הדואר הפרסומי.

[ההליך התנהל בבית המשפט לתביעות קטנות בתל-אביב בתיק 38559-10-10. חלק מההודעה לצד ג' כנגד הנתבע, צורף כנספח ג' לכתב התביעה. כתב תשובה לכתב ההגנה של צד ג' באותו תיק צורף כנספח ט' לכתב התשובה של התובע].

4. לטענת הנתבע, תביעת לשון הרע מתבססת על טענות שנטענו במסגרת הליכים משפטיים ומוגנות מפני תביעת לשון הרע לפי סעיף 513(5) לחוק איסור לשון הרע. מדובר בתכתבות דוא"ל בין הנתבע לבין הלקוחה שלו, שנעשתה לצורך התמודדות עם מכתב הדרישה של התובע לפיצוי, בהתאם למה שהיה ידוע לנתבע באותה עת. תכתובת זו היא חלק בלתי נפרד מההליך המשפטי שהתקיים בבית המשפט לתביעות קטנות. מדובר בהליך שאינו מתנהל ע"י עו"ד וההתכתבויות בין הנתבע לבין הגב' גרייצר-שי מהווים הכנה ובירור עובדתי לקראת משפט, כמובנם לצורך סעיף 513(5).

5. התובע מתנגד לבקשה. ראשית, לא צורף תצהיר לתמיכה בבקשה וכי הבקשה הוגשה בשיהוי רב ולאחר הגשת תצהירים ודיון מקדמי. שנית, הבקשה מבוססת על היעדר עילה עפ"י חוק איסור לשון הרע, תוך התעלמות מעילות התביעה הנוספות אשר צוינו בכתב התביעה ושלישית, ס' 513(5) לחוק אינו רלוונטי, שכן בעת הפרסום לא היה הליך משפטי והדברים לא נאמרו תוך כדי דיון ובנוסף, הנתבע לא היה בעל דין, עד או בא כוח וכך גם גב' גרייצר-שי, שאינה הלקוחה, ואינה חלק מההליך המשפטי כאמור לעיל.

דיון והכרעה

6. סעיף 513(5) לחוק איסור לשון הרע קובע, כי "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי ... פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין-שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור".

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 11-06-5042 חזני נ' האפרתי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

7. "לאור חשיבותה של ההגנה נקבע כי ההגנה שבסעיף 513(5) תחול לא רק על דברים שנאמרים באולם המשפט אלא היא חלה על כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלבי השונים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הרגיל של המשפט ומשמשו כהלכה" (נ"פ 364/73 זיידמן נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 620, 624; רע"א 3614/97 אבי יצחק, ע"ד, נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד (1) 26; ודנ"א 7025/09 ע"ד גיל נ' ע"ד חיר).
8. לטענת התובע, כאמור, אין תחולה להגנת סעיף 513(5) שכן בעת הפרסום לא היה הליך משפטי, המבקש לא היה בעל דין, עד או בא כוח וכך גם המכותבת.
9. אני דוחה טענה זו, שהינה טכנית ואינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה ועם התכלית שבסוד ההגנה לפי סעיף 513(5) לחוק איסור לשון הרע.
10. הפסיקה פירשה את ההגנה המוקנית בסעיף 513(5) פירוש רחב, לא רק במובן זה שהיא משתרעת גם מחוץ לכתליו הפיזיים של אולם בית המשפט; אלא היא משתרעת גם מחוץ לגדרו הפורמלי של ההליך המשפטי, בטרם נפתח הליך, ביחס לתכתובת שקשורה לו או קדמה לו לקראת פתיחתו, ובלבד שהיא קשורה באופן מהותי להליך המשפטי.
11. ברע"א 43/11 ע"ד הרם נ' זקס (כב' הש' ריבלין מיום 28/8/11) קבע בית המשפט העליון, כי תחולת ההגנה לפי סעיף 513(5) איננה מוגבלת לפרסומים שהם מאוחרים לפתיחת ההליך. "עוד בעניין זיידמן נקבע כי אפשר שחסינות זו תחול גם על סיפור המעשה לעורך הדין לשם הכנת עדות שתוגש במשפט העתיד לבוא" [...]. המבחן המתאים אינו מבחן הזמן, כי אם מבחן מהותי הבוחן אם הפרסום הוא בגדר 'צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלבי השונים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הרגיל של המשפט והמשמשו כהלכה'", כפי שנקבע בהלכת זיידמן (ס' 5 לפסק הדין ברע"א 43/11). בית המשפט הוסיף וציין, כי תוצאה זו ראויה גם מהטעם שאין זה רצוי, שיהיה פער משמעותי בין מכתבי התראה או תגובה להם לבין כתבי הטענות המוגשים בסופו של דבר לבית המשפט. עוד נקבע, כי נסיבות שליחת המכתב (הפרסום) באותו עניין "מצביעות על קשר ברור לסכסוך משפטי קיים ולהליך קונקרטי שנפתח לבסוף בקשר עם הטענות שהועלו במכתב".
12. כפי שגם הבהיר התובע בעצמו בכתב התביעה (ס' 10) וכעולה מכתבי הטענות על נספחיהם בהליך הנ"ל שהתנהל בבית המשפט לתביעות קטנות בתל-אביב, גב' גרצר-שי היא בתם של

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 5042-06-11 חזני נ' האפרתי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

הבעלים של חברת זכרונות מאפריקה. היא פעלה לבירור טענות התובע במכתב הדרישה במסגרת זו, בשליחותם ומטעם זכרונות מאפריקה. הדברים שכתב אליה הנתבע בדוא"ל, נכתבו בזיקה ישירה למכתב הדרישה ששלח התובע לזכרונות מאפריקה (שהיא לקוחה של החברה של הנתבע), בטרם נקיטה בהליכים משפטיים וכחלק מבירור העובדות הדרושות למתן מענה לאותו מכתב. הדוא"ל אף צורף לכתב ההגנה שהגישה זכרונות מאפריקה לבית המשפט לתביעות קטנות ושימש בסיס להודעה לצד ג' שהוגשה כנגד הנתבע באותו הליך. בסופו של דבר, הנתבע אף היה צד להליכים בבית המשפט לתביעות קטנות. מדובר, אפוא, **"בצעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלביו השונים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הרגיל של המשפט והמשמשו כהלכה"**, כמאמר הלכת ויידמן. אין נפקא מינא שבעת שנכתבו הדברים, טרם נפתח ההליך המשפטי. יתר על כן, בשים לב לרציונל שבבסיס ההלכה, העובדה שהבירור שנעשה בעקבות מכתב הדרישה ששלח התובע לזכרונות מאפריקה נעשה שלא באמצעות עו"ד, אלא בין הגב' גרייצר-שי לבין הנתבע במישרין, אינה גורעת מתחולת ההגנה האמורה (ממילא ההליך התנהל בבית המשפט לתביעות קטנות וללא ייצוג, כמקובל).

[להרחבת ההגנה גם מעבר לבעלי הדין במובן הצר ראו גם ת"א (ראשל"צ) 27657-05-10 קוגן נ' פיצחזדה, כב' הש' אניסמן-עמית מיום 10/8/10].

13. לטענת התובע, אין לדחות את התביעה על הסף מהטעם שהיא הוגשה גם בגין עילות נוספות ולא רק בעילה של לשון הרע. אני דוחה טענה זו. כפי שנפסק כבר לא-אחת, אין לאפשר עקיפת ההגנה הקבועה בסעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, באמצעות תביעות בגין עילות אחרות המבוססות על פרסום המהווה לשון הרע, לרבות תביעות בעילה של שקר מפגיע, רשלנות או לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

ראו לעניין זה ראו ת"א 20528-01-12 (מחוזי-מרכז) הרפז נ' מרחב (מ.ג.פ.) בע"מ, כב' הש' קינר מיום 27/4/12; ת.א 793/08 (שלום-ראשל"צ) עו"ד הורוביץ נ' עו"ד בן דוד, כב' הש' קינר ופסקי הדין הנזכרים שם, לרבות פסק דין של מותב זה בת"א (שלום ראשל"צ) 988/08 גרון נ' טווילי מיום 19/12/09; וכן, שנהר, דיני לשון הרע (תשנ"ז-1997), עמ' 169-170.

14. על אף שדחיה על הסף הינה צעד קיצוני, שיש לעשות בו שימוש רק מקום שהתברר, כי התובע לא יוכל לקבל את הסעד שביקש, אפילו הוכיח את כל העובדות הכלולות בכתב התביעה - אני סבורה, נוכח האמור, כי אין מנוס מדחייתו של התביעה על הסף, שכן אין תוחלת בניהולה ואין לה תקומה, אפילו יוכחו העובדות הנטענות ביחס למסכת העובדתית השניה כמפורט בכתב התביעה.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 11-06-5042 חזני נ' האפרתי

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

15. לא מצאתי ממש ביתר טענות התובע (המשיב), והן נדחות.
16. עסקינן בתיק סדר דין מהיר וההנמקה תמצית בהתאם.
17. אציין, כי הפניתי את התובע לפסקי הדין הנ"ל בהחלטה מיום 2/10/13. לצערי, על אף זאת, המשיך ועמד התובע על תביעתו. יחד עם זאת, התובע לא עמד על תביעתו בכל הקשור למסכת העובדתית הראשונה. אביא הדברים בחשבון פסיקת ההוצאות.
18. סוף דבר, אני מקבלת את הבקשה ומורה על דחיית התביעה על הסף. אני מחייבת את התובע (המשיב) לשלם לנתבע (המבקש) שכ"ט עו"ד בסך של 7,500 ₪. הדיון הקבוע ליום 26/1/14 מבוטל.

המזכירות תדוור לב"כ הצדדים

ניתן היום, א' שבט תשע"ד, 02 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

יעל בלכר, שופטת